

LOGOR SVILAJA 2006

Sve je počelo još davnih godina, piše u literaturi od 1901. god. kad su J. Muller i P. Novak otkrili dvije "nove bube" našeg podzemlja... U novije doba špilju nam je otkrio Branko Jalžić koji je s HBSDom u sklopu projekta posjetio istu s istim namjerama sakupljanja buba. Na njegov savjet zaputili smo se u Dragića pećinu II, špilju smo istraživali u par vikend akcija koje su bile otežane kroničnim nedostatkom vremena (i 350 km udaljenosti) pa smo logično zaključili da je špilja beskonačna.

12. 8. 2006. počeo je speleološki logor "Svilaja 2006." smješten u podnožju planine Svilaje u zaseoku Dragići, gdje su kamene kućice idilično razmještene po rubovima krško-minskog polja. Obzirom na smještaj u minskom polju, rekognosciranje terena smo ograničili na stazicu kroz polje i pet metara oko betonske garaže koja nam je bila baza, a ujedno i najsigurniji put do špilje. U neposrednoj blizini imali smo "štrenu" s tehničkom vodom koja nam je bila spas za pranje posuđa i opreme, a naposljetku i nas samih. Vodom za

piće smo se svakodnevno opskrbljivali iz Dragića pećine I koja je smještena cca 1,5 km dalje u istom polju. Društvo nam je pravilo lokalno stanovništvo tj. gospođa i gospodin u poznim godinama koji su nas uveseljavali pričama o tom nekad živahnom i naseljenom mjestu s obrađenim oranicama... Na našu sreću špilja je smještena petnaestak metara od garaže u smjeru juga sigurnim puteljkom. Dragića špilja je razgranat i višetažni objekt s glavnim kanalom prosječne širine i visine oko 3m te dužine oko 1300m. Prva tri dana istraživanja i topografskog snimanja su svima bila zanimljiva i vesela, no već četvrti dan dolazi do zasićenja ulaska u isti objekt, hodanja i gledanja istog kanala u kojem su jedine promjene bile hidrološke, jedan dan je sve bilo suho, drugi dan je "narasla" voda, treći dan je sve bilo blatno i sklisko... Saljevi više nisu lijepi i svjetlucavi, sige nisu prekrasne, glavni kanal je dobio ime "Bljatkavikanski kanal", čuju se riječi "tek smo ovdje... ne da mi se..." Sudionici bježe na kupanje na Peručko jezero, svaki dan odlaze u kupovinu nečega što već imamo i sl. Dio ekipe seli u Dragića pećinu I i tamo topografski snima 240m kanala te bezuspješno traga za "trećim

jezerom koje nikad ne presušuje" po riječima lokalnog stanovništva. Dolazimo u napast nagovoriti gospođu da nam otkrije "treće jezero", ali ponos nam to ne dozvoljava, osim toga, tko će čuvati krave?! Na sam spomen "upitnika" i "perspektiva" svi si nalaze nekakav važniji posao i bježe od rasprave. Ograničenost kretanja je uzela danak, tješimo se riječima "dobri smo, da dobri, super, pa pogledaj kol'ko smo nacrtali, ima još hrpa upitnika..." no, uzaludno logor se raspada, dio ekipe odlazi doma, dio na more, a uporni na Vukovića vrilo gdje je u toku drugi Željezničarov logor.

Zbog psihičke težine i stvarne veličine špilja nažalost (ili možda sreću) iste nisu u potpunosti istražene, u Dragića pećini I topografski je snimljeno 240m kanala od istraženih 700m, a u Dragića pećini II 1625m kanala, istraženo je još oko 400m te su otkrivena dva nova nivoa, a u obje postoje i dijelovi u koje nismo ni provirili, a između njih u polju se nalazi ponor koji još nismo pronašli... Nastavak istraživanja se planira u proljeće 2007. god. kad će hidrološke prilike biti povoljnije. Sudionici logora "Svilaja 2006.": SO Željezničar: Dalibor Jirkal, Igor

foto: Martina Borovec

Izrada nacrtu Dragičeve špilje II

foto:Danko Cvitković

Jirkal, Bojan Vuraić, Goran Premerl, Marko Budić, Marin Lukas, Ivana Babić, Robert Dado, Vladimir Božić, Danko Cvitković, Iva Šklempe, Dražen Kunović, Lana Malović, Ruđer Novak, Martina Pavlek, Branko Jalžić, Vedran Jalžić, Zoran Bolonić, Krešimirm

Guszak, Nela Bosner, Tina Bosner, Borjan Komarica, Damir Lovrečić, Ivan Ožetski, Tomislav Šnidaršić, Martina Borovec
 HBSD: Jana Bedek, Helena Bilandžija, Marko Lukić

D DISKF: Petra Kovač
 SO Velebit: Darko Vukov Colić

Martina Borovec
SO HPD "Željezničar"
Zagreb